

שניים התחתנו בשנת '46 בבלגיה. עם קום המדינה, ב-48, הודיע האב למישפחה הקטנה כי הם עולים לישראל. אמה, שהיתה שחקנית בצעירותה בווארשה, באה ארצה כשהיא בחודש השמיני להריגה. המישפחה ניסתה להיקלט כאן, לא הצליחה, והחליטה לחזור לבלגיה. לאם לא נתנו לעזוב את הארץ בגלל ההריון, וכך נולדה מרים בישראל. כשהיתה מרים בת שישה חודשים חזרה עם אמה לבלגיה.

כבר בגיל ארבע הופיעה לראשונה על במה, וזכתה בפרס ראשון בתחרות לשיירי ילדים בצרפתית. כשהיתה בת 15 הגיעה לארץ. היא הלכה לקיבוץ משאבי-שדה בנגב, ושהתה שם שישה חודשים. "זו היתה התקופה הכי גרועה שהיתה לי אי-פעם", היא נזכרת.

מרים עזבה את הארץ, אך שנה לאחר מכן פרצה מלחמת-ששת-הימים, והיא באה שוב לקיבוץ כמתנדבת, הפעם לחקוק שבצפון.

אחרי שלושה שבועות קיבל אביה התקף לב, והיא חזרה לבריטל. בשנת '68 נפטר אביה, ובשנת '70 היא שיכנעה את אמה לעלות שוב ארצה.

השתיים מכרו את כל רכושן שם, באו לישראל, שהו פה ארבעה חודשים, לא התאקלמו, מכרו שוב הכל וחזרו לבריטל. בשנת '74 שוב באו שתיהן ארצה. בשנת '76 מכרו הכל ורצו לחזור לבלגיה, אך יומיים לפני הטיסה שינתה האם את דעתה. והן בכל זאת נשארו כאן.

כל בוקר

מתחילה מרים את היום עם אמבטיה מלאה בועות-סבון. אמנם, היא מסלפנת בלי סוף, אך הפעם השתובבה ושוחחה בטלפון של חדר-האמבטיה, שממנו

יוצאים מים בדרך-כלל ולא קולות של אנשים. האמבטיה מרגיעה אותי ומכינה ליום נוסף של החרוציות ועיסוקים", אומרת מרים, כשהיא צוהלת משימחה, כהרגלה.

איים לו שיבוטרו ומאו התשדירים יש לו בעיות. פוקס דוברת שש שפות: צרפתית, הולנדית, גרמנית, אנגלית, אידיש ועברית ומבינה איטלקית. היא מרגישה טוב עם התהילה שהחליטה לרבוץ בחיי קה. היא אוהבת לחיות וחיה כיום יפים ומלאים.

זמרת נירה רבינוביץ, ושתינו הרכבנו תוכנית של שירים באידיש נהופענו שם במשך שישה חודשים. קיבלתי תפקיד בסרט של זאב רווח, ושיחקתי גם בהצגה באידיש. לפני שמונה חודשים טילפן אלי במאי הטלוויזיה יורם לוי והזמין אותי לביתו. הוא סיפר לי שחברת-השמל רוצה לעשות תשדירי-שרות בטלוויזיה, ושהוא מתכוון לתת לי את התפקיד בסרטונים אלה. זה הוא שהחליט לקרוא לאדון הנסטר מעיני כל, שיבוטרו. עשיתי 12 תשדירים, וקיבלתי עבורם פחות מ-50 אלף לירות. בכל פעם שאני בבית, אני נהנית לראות את הסרטים שלי בטלוויזיה.

החשמל, תענוג שצריך לנצל

החלום שלי להשתלב בחיי התיי אטרון. נכון שכולם מזהים אותי ברחוב, אך התגובות הן חביבות מאוד, ואפילו שאני נבוכה כאשר אני שומעת אותו, זה משעשע אותי. קוראים לי ברחוב גיברת שיבוטרו, שואלים אותי מה שלום אדון שיבוטרו, מבקשים ממני חתימות, מטלפנים אלי עם רעיונות מצחיקים, ואדם אחד אפילו טילפן אלי ואמר לי שקורי

היא מגדלת כלבה בשם גולדה, היא אינה מעורה יותר מדי בחיי הבוהמה, אך יש לה חברים משלה. גם מחזורים לא חסרים לה ואף אחד לא התוסף כמחזור בגללל הפירסום בטלוויזיה. על אף שהיא אינה נראית חתיכה טיפוסית, דקה ויפה-פיה, היא מצהירה: "אני מרגישה שאני הכי יפה, הכי אינטליגנטית והכי חכמה. אני לא מקנאה באף אחת. יש לי הרבה כוח הרבה ביטחון. אני גם אגלה סוד קטן, רק שחברת-השמל לא תקרא את זה. אני לא תסכונית בחיי הפרטיים. אני אוהבת שכל האורות דולקים בבית, הדוד עובד וגם התנור, אני מדליקה את ה-טלוויזיה ומנמיכה את הקול ושמה תקי ליש על הפטיפון. אני לא מבינה למה אנשים מתאמצים כליכך לחסוך. החיים קצרים וצריך להנות מכל מה שהם העניקו לנו, והחשמל זה אחד מן התענוגות שצריך לנצל".

כמו בטלוויזיה

הכניסה מרים את מכשיר הטלפון למקרר, ושוחחה עם חברים שלה. לא רק שהמקרר פתוח — דבר הגורם לביזבז חשמל, אלא שהיא גם ירדה על תפוחי-עץ באותה הזדמנות.

בשנת '77 החליטה שהגיע זמן להקי' דיש את חייה לקאריירה בימתית. "החי' לטתי לערוך פסטיבל של סרטים באי-דיש. מצאתי כמה סרטים והיפשתי עוד כמה. שוחחתי עם מנהל בית-התפוצות, שייקה ויינברג, כי רציתי להקרין את הסרטים האלה שם. אני דיברתי על סילטי איכות באידיש, והוא דרב איתי על מס' פרמיטסיה לבסוף פניתי לעירייה, וכך

הגעתי לסנימטק, שם היה במשך שבוע ימים פסטיבל סרטים באידיש. "באותו זמן קיבלתי הזמנה להשתתף בתוכנית הטלוויזיה תן הזדמנות. שרתי שם כמה שירים באידיש. חודש אחרי כן הלכתי למלון לרום בתל-אביב, שם ניגנה תזמורת. עליתי על הבמה וסתם שרתי כמה שירים להנאתי. שמע אותי המנהל והחתיים אותי להופעה. פניתי לשחקנית

החתול שאיר

תוכנית הטלוויזיה לילדים אירחה את מרים פוקס לפני כמה חודשים, והיא באה לבושה בבגדי ליצן ובכפות ידיים ענקיות, לשימחת הילדים. "אני אוהבת להצחיק את כולם", היא מסבירה.